

Publicerad 2011-01-27 14:15 av Suz

Destruktiv

Min finaste skatt, så trygg i sin säng.

Frisk och kry.

Jag läser rad efter rad om andras livsöden, om hur deras högst älskade tas ifrån dem, om hur barn blir sjuka och dör.

Och jag förfasas.

Och gråter.

Och blir rädd.

Tänk om min prins togs ifrån mig. Tänk om vår lycka inte är bestående.

Tänk om ödet har förberett en massa fallgropar på vår stig. Tänk om vi förlorar striden och varandra på vägen.

Destruktivt.

Som om en sadistisk sida inom mig vill skapa lidande. Skapa ångest. Nära den svarta delen.

Eller kanske förbereda, som om smällen inte tar lika hårt om jag redan tänkt tanken.

Men vad man än gör, hur man än vrider sig så skulle smärtan inte kunna lindras.

Barn borde inte kunna dö.

Föräldrar borde inte behöva begrava sina små.

Världen är orättvis och här sitter jag lyckligt lottad utan att uppskatta det tillräckligt.

Kanske gör jag mig inte värdig genom att slösa livets dagar.

Kanske slår det tillbaka, kanske inte.

Min älskade skatt. Du är allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suz med Poeter.se id #21098 innehar upphovsrätten